

- ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
Secția de Contencios
Administrativ și Fiscal

DECIZIA NR.

DOSAR NR.

Ședința publică din

PREȘEDINTE - - președinte secție
- - judecător
- - judecător

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursului declarat de pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRAȘOV** în nume propriu și pentru Direcția Controlului Fiscal Brașov împotriva sentinței civile nr. din pronunțată de Tribunalul Brașov – secția comercială și de contencios administrativ în dosarul nr.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Instanța, pentru a da posibilitatea părților de a depune la dosar concluzii scrise, a amânat pronunțarea pentru data de , apoi, față de imposibilitatea constituirii completului de judecată, a amânat pronunțarea pentru data de și .

CURTEA :

Asupra recursului de față;

Constată că, prin sentința civilă nr. a Tribunalului Brașov s-a admis acțiunea formulată de reclamanta SC." în contradicție cu intimatele Direcția generală a Finanțelor Publice Brașov și Direcția Controlului Fiscal Brașov. Au fost anulate: decizia nr. emisă de DGFP Brașov; raportul de inspecție fiscală nr. al D.C.F. Brașov pentru suma de lei și decizia de impunere nr. S-a constatat că suma de

lei reprezintă TVA rambursabilă și au fost obligate intimamente să întocmească formele pentru restituirea ei. Intimatele au fost obligate, în solidar, și la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut următoarele :

La data de 5.08.2005, reclamanta SC. " "

S.R.L. Brașov a încheiat actul de constituire a dreptului de uzufruct, prin care a dobândit un drept de uzufruct pe o perioadă de 12 ani, asupra imobilului înscris în Brașov, sub nr. top. , compus din casă de cărămidă și mansardă, cu încăperi și o casă cu două încăperi, cu teren aferent în suprafață de mp.

Imobilul este proprietatea persoanelor fizice , având destinația de hotel – restaurant.

Pentru modernizarea și ridicarea gradului de confort, reclamanta a efectuat lucrări asupra imobilului, conform autorizației nr. eliberată de Primăria Municipiului Brașov.

În urma inspecției finalizată cu Raportul înregistrat cu nr. , inspectorii Direcției Controlului Fiscal Brașov, au stabilit că reclamanta nu avea dreptul să deducă TVA în sumă de Ron, deoarece investiția a fost pusă gratuit la dispoziția proprietarilor imobilului, fiind aplicabile dispozițiile art. 128 alin. 4 și art. 129 alin. 3 Codul fiscal, astfel că s-a procedat la colectarea TVA în suma menționată.

S-a constatat că, în speță, nu sunt aplicabile dispozițiile reținute de organul de control, ci dispozițiile art. 127 Cod fiscal – Persoane impozabile și activitatea economică.

Art. 127 alin. (1) prevede că, „este considerată persoană impozabilă, orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prev. la alin. 2, oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități...”.

Alin. (2) prevede că: „în scopul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii (...). De asemenea, constituie activitatea economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate”.

Este de necontestat că reclamanta prestează servicii comerciale (hoteliere și de restaurant) și că investiția a fost realizată în scopul îmbunătățirii calității serviciilor prestate, pe durata existenței dreptului de uzufruct – anul 2017.

Astfel, nu se poate desprinde concluzia că investiția a fost pusă la dispoziția proprietarilor în mod gratuit, ținând cont și de prevederile art. 517, 521 și art. 536 din Codul civil, care reglementează uzufructul și drepturile uzufructuarului.

Având în vedere dispozițiile citate mai sus și ținând cont că reclamanta îndeplinește condițiile prevăzute de art. 145 din Codul fiscal, privind regimul deducerilor, prima instanța a reținut că reclamanta are dreptul să deducă TVA în sumă de Ron.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs pârâta DGFP Brașov, în numele propriu și pentru Direcția Controlului Fiscal Brașov, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, în baza art. Cod procedură civilă.

În dezvoltarea motivelor de recurs se arată că : într-adevăr, reclamanta are calitate de persoană impozabilă însă aceasta nu-i conferă automat și dreptul de deducere a TVA; reclamanta a dedus TVA aferentă amenajării și modernizării unui imobil al căror proprietari sunt persoane fizice, operațiunea echivalând cu punerea la dispoziție în mod gratuit a bunurilor și serviciilor achiziționate de societate în baza art. 128 alin. 2 și 4 respectiv art. 129 alin. 3 din Legea nr. 571/2003; imobilul aparține unor persoane fizice proprietare, conform extrasului de CF; s-au făcut lucrări de modernizare la aceasta, iar ulterior s-a încheiat un contract de uzufruct; prima instanță nu s-a referit la toate dispozițiile din Codul civil cu privire la uzufruct, respectiv art. 526 Cod civil sau art. 545 Cod civil; reclamanta nu a pus încă în exploatare investiția, nu a făcut dovada că realizează venituri din turism; investițiile și modernizările efectuate de reclamantă au fost în vederea sporirii valorii imobilului unor persoane fizice care sunt și asociați ai acesteia, nu trebuie să colecteze TVA în aceste condiții.

În drept, se arată că aplicabile speței sunt prevederile art. 128 alin. 4 și ale art. 129 alin. 3, art. 130 Cod fiscal.

Consideră că, întrucât societatea a dedus TVA aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate conform art. 145 din Legea nr. 571/2003, iar aceste bunuri și servicii au fost puse gratuit la dispoziția persoanelor fizice

și SRL, prin încorporarea asociați ai SC SRL, prin încorporarea investiției în imobil, operațiunea se constituie în livrare de bunuri efectuată cu plată în sensul prevederilor art. 128 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 și respectiv în prestări de servicii cu plată în sensul prevederilor art. 129 alin. (3) din aceeași lege și ca urmare, societatea trebuia să colecteze TVA în sumă de lei.

La dosar a depus întâmpinare intimată reclamantă, solicitând respingerea recursului; societatea are un drept de uzufruct, exploatează imobilul în vederea realizării obiectului său de activitate – hotel și restaurant; investițiile au fost realizate pentru modernizarea și ridicarea gradului de confort a spațiilor de primire; autorizația de construire e emisă pe numele societății; sunt aplicabile prevederile art. 127 din Codul fiscal.

Analizând actele și lucrările dosarelor, sentința atacată raportat la motivele de recurs invocate, se constată că recursul este nefondat.

Situația de fapt a fost corect reținută de prima instanță și nu a fost contestată de recurentă. SC (...) SRL a efectuat amenajări și modernizări la o casă de cărămidă și mansardă cu încăperi și o casă cu două încăperi situată în Poiana Brașov, înscrisă în Brașov sub nr. top proprietatea persoanelor fizice

turiști
există
de pi
etc.)

soci
insti
acti
serv

rea
obi
con
loc
cor

avu
efe
co

im
bu
so

ca
u
fc

ri
c

t
s

,

,

,

,

conform extrasului de CF depus la dosar. Lucrările de amenajare s-au efectuat după încheierea unui contract de uzufruct pe o perioadă de 12 ani, între societatea comercială și proprietarii tabulari.

Susținerea recurenței că acest contract este ulterior investițiilor este contrazisă de înscrisurile depuse la dosar (contractul de uzufruct e autentificat la BNP în data de ; iar contractul de execuție a lucrărilor este dat , deci ulterior dobândirii de societate a dreptului de uzufruct).

Problema care s-a pus în speță este dacă reclamanta trebuia să colecteze TVA pentru aceste amenajări și modernizări.

Pârâtele DCF Brașov și apoi DGFP Brașov au considerat că bunurile și serviciile au fost puse gratuit la dispoziția persoanelor fizice proprietare ale imobilului prin încorporarea investiției în imobil, deci se aplică prevederile art. 128 alin.4, art. 129 alin. 3 din Legea nr. 571/2003 iar societatea trebuia să colecteze TVA. Prima instanță a apreciat că se aplică art. 127 și art. 145 din Codul fiscal.

Acest aspect trebuie analizat de instanța de control judiciar.

Obiectul de activitate al SC (...) SRL este de „hoteluri” – cod CAEN 5510. Societatea desfășoară activitatea în acest imobil situat în Poiana Brașov, asupra căruia are un drept real de uzufruct, constituit pe 12 ani.

Potrivit art. 145 alin. (3) din Legea nr. 571/2003, beneficiază de dreptul de deducere al TVA persoana juridică impozabilă înregistrată ca plătitoare de TVA pentru bunurile și serviciile achiziționate, destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Prima condiție este îndeplinită, reclamanta este înregistrată ca plătitoare de TVA.

Cu privire la cea de-a doua condiție, Curtea apreciază că și aceasta este îndeplinită - lucrările de modernizare și amenajare efectuate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

În înscrisurile depuse la dosar nu se reține care sunt exact aceste lucrări, dar obiectul contractului de execuție încheiat cu SC Construcții Industriale SRL Săcele este de „modernizare și ridicare grad confort Complex alimentație publică și spații de cazare”. Amenajările interioare, zugrăveli interioare și exterioare, instalații de încălzire, racorduri, bransamente, amenajări bucătărie, grupuri sanitare etc. ce se circumscriu obiectului contractului s-au efectuat pentru asigurarea confortului

nu a fost efectuat
operi și o
34145
hinciuc
Mihai,
efectuat
între
țiilor
ct e
rilor
de
să
că
ce
că
a
t.

turiștilor cazați (sau care vor fi cazați) în această locație. Fără condiții nu există posibilitatea unor activități de cazare care să conducă la înregistrarea de profit și inclusiv la venituri către bugetul de stat (impozite, colectare de TVA etc.).

S-a arătat că nu sunt întrunite cerințele art. 145 alin. (3) deoarece societatea comercială nu este proprietara imobilului. De observat că legea nu instituie obligația contribuabilului de a avea bunul imobil în care-și desfășoară activitatea în proprietate. Aprecierea se face în funcție de destinația bunurilor și serviciilor raportat la obiectul de activitate al societății comerciale.

Reclamanta are cu privire la imobil un drept de uzufruct, un drept real. Ea are obligațiile prevăzute de lege respectiv: să se folosească de lucru obiect al uzufructului ca un bun proprietar (art. 541 Cod civil); să se conformeze modului de folosire stabilit de către nudul proprietar și obiceiului locului (art. 529 -532; 536 - 538 Cod civil); dar și alte obligații asumate prin contract.

Uzufructuarul are obligația de a întreține lucrul în bună stare, având sarcina de a face reparațiile de întreținere. Prin contract și-a asumat și efectuarea lucrărilor de modernizare și ridicare a gradului de confort a construcțiilor existente.

Aceste lucrări nu sunt în folosul persoanelor fizice, proprietare ale imobilului ci pentru desfășurarea activității societății comerciale în cele mai bune condiții. Vor fi utilizate pentru obținerea de venituri taxabile de către societatea comercială.

Recurentele au anticipat momentul stingerii dreptului de uzufruct când uzufructuarul este obligat să restituie nuzilor proprietari bunul obiect al uzufructului. După expirarea termenului bunul se restituie în starea în care a fost primit.

În 12 ani societatea comercială exploatează „Motelul și restaurantul” și își recuperează investițiile efectuate pentru modernizarea clădirii.

La constituirea uzufructului părțile au convenit ca acestea să fie cu titlu gratuit tocmai în vederea realizării acestor modernizări. Ar fi fost legal și să se constituie un uzufruct cu titlu oneros. Art. 545 Cod civil invocat arată că, „uzufructuarul nu este obligat decât la reparațiile de întreținere”. Reparatiile cele mari sunt în sarcina proprietarului. Acestea sunt definite de art. 546 Cod civil. Nu rezultă că modernizările efectuate se încadrează în acestea.

Nici aceste motive de recurs invocate de recurentă nu sunt pertinente.

Față de aspectele arătate, se constată că în speță nu sunt aplicabile art. 128 alin. 4 și art. 129 alin. 3 Cod fiscal. Corect a reținut prima instanță și dispozițiile legale aplicabile.

Curtea , urmează ca în baza art. 312 alin. 1 Cod procedură civilă, raportat la prevederile art. 304 pct. 9 și art. 304/1 Cod procedură civilă, să respingă recursul declarat și să mențină sentința atacată ca temeinică și legală.

Văzând și prevederile art. 274 Cod procedură civilă, (intimata a depus la dosar chitanța de plată a onorariului de avocat);

**Pentru aceste motive,
În numele LEGII,
DECIDE:**

Respinge recursul declarat de recurenta pârâtă D.G.F.P. Brașov – în nume propriu și pentru pârâta Direcția Controlului Fiscal Brașov, împotriva sentinței civile nr. ... pronunțată de Tribunalul Brașov – secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Obligă recurenta să plătească intimatei suma de ... cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 20 martie 2007.

PREȘEDINTE, JUDECĂTOR, JUDECĂTOR,

Grefier,